Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

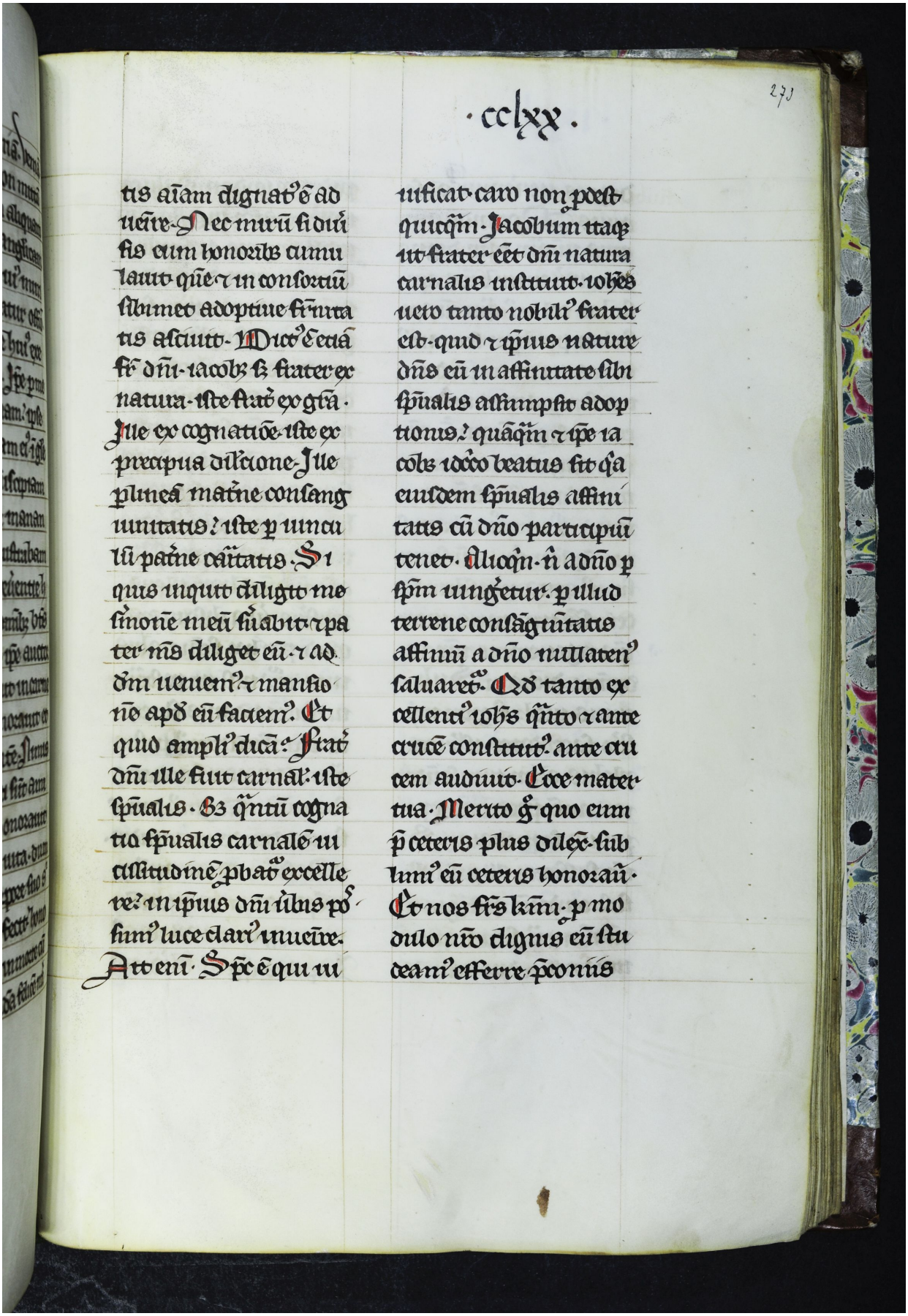

tis aiam dignat̃ ē ad
uenire. Nec mirũ si diui
tis cum honoribus cumu
lauit quẽ ⁊ in consortiũ
sibi mec adoptiue fr̃nita
tis assciuit. Dicit̃ ē etiã
fr̃ dñi. Iacobꝰ ꝯ frater ex
natura. iste frat̃ ex gr̃ia.
Ille ex cognatiõe. iste ex
precipua dilcione. Ille
plinea matne consang
uinitatis. iste p uinculũ
ili patne caritatis. Si
quis inquit diligit me
sinonẽ meũ sũabit ⁊ pa
ter mꝰ diliget eũ ⁊ ad
dñm uenient̃ ⁊ mansio
nẽ apd eũ facient̃. Et
quid ampli ducã? Frat̃
dñi ille fuit carnal. iste
spiualis. Ex q̃ntũ cogna
tio spiualis carnalẽ in
altitudinẽ pbat̃ excelle
re. in ipius dñi ilius pd
sium luce clari inuenire.
Ait enim. Spc ē qui iu
stificat caro non prest
quicq̃m. Iacobum itaq;
ut frater eet dñi natura
carnalis instituit. iohes
uero tanto nobilꝰ frater
est. quid ⁊ ipius nature
dñs eũ in affinitate sibi
spiualis assumpsit adop
tionis? quãq̃m ⁊ ipe ia
cobꝰ idcco beatus sit q̃a
eiusdem spiualis affini
tatis cũ dño participũ
tenet. Illicq̃m. ñ a dño p
spm iungeturꝰ. p illud
terrene consãguitatis
affinitũ a dño nullatenꝰ
saluareꝰ. Qd tanto ex
cellentꝰ iohes q̃nto ⁊ ante
crucẽ constituꝰ. ante cru
cem audiuit. Ecce mater
tua. Merito g̃ quo eum
p ceteris plus dilexe. sub
limꝰ eũ ceteris honoraũ.
Et nos fr̃s kr̃i. p mo
dulo nro digni eũ stu
deamꝰ efferre pconiis